

[Aagaard]

Når forslagsstillerne anfører, at de ændringer, der blev gennemført i 1976, ikke er tilstrækkelige, hvilket de i øvrigt heller ikke mente at ændringerne var på det tidspunkt, er jeg ikke overbevist om, at de har ret, når man ser, hvorledes det rent faktisk forholder sig.

Loven om butikstid giver i dag butikkerne mulighed for at holde åbent 69½ time om ugen. Gør man så det? Svaret er nej. Lavprisivarehuse, store supermarkeder, stormagasiner og butikcentre holder åbent 52-55 timer ugentlig. De udnytter dog fuldt ud de 6 timer, som ændringen i 1976 gav mulighed for. Specialbutikker, nærbutikker og en række mindre butikker, altså den kategori, som forslaget specielt er fremsat til fordel for, holder maksimalt åbent 45 timer, og langt de fleste har i dag en åbningstid, der svarer til den nugældende arbejdstid, nemlig 40 timer. Det vil sige, at man ikke her udnytter den udvidelse på 6 timer, der var resultatet af ændringen i 1976. Man lukker butikkerne mellem kl. 16.30 og kl. 17.30 på hverdage, mellem kl. 18.00 og kl. 19.00 på fredage, og langt den største del lukker kl. 12.00 om lørdagen. Hvorfor så det? Simpelt hen fordi forbrugerne ikke ønsker at handle i disse butikker ud over disse tidspunkter, og dermed gør de det ikke økonomisk rentabelt at holde åbent længere.

Siden ændringen i 1976 har masser af centre og cityforeninger forsøgt og ofret rigtig mange markedsføringskroner på den udvidelse, man på dette tidspunkt fik. Man forsøgte på en hverdagsaften, fredag til kl. 21 og lørdag til kl. 14, men har måttet konstatere, at det eneste, man opnåede, var at forøge sine omkostninger og sin arbejdsuges længde i hvert fald for indehaverens vedkommende.

Kendsgerningen er jo nemlig den, at alle, der er på arbejdsmarkedet, bortset fra detailhandelens egne folk, har fri fra senest kl. 16 om fredagen og har dermed den lange åbningstid fredag aften samt lørdag til kl. 14 at foretage sine familieindkøb i. De, der føler, at dette ikke er tilstrækkeligt, er forbrugere, som uanset lukketiden først påbegynder deres indkøb en time til to før forretningerne lukker. Jeg er derfor enig med ministeren i, at en ændring som her foreslået bestemt ikke vil gavne dem, forslaget er fremsat for, men tværtimod deres konkurrenter.

En anden side er de ansattes arbejdsvilkår, hvor jeg i hvert fald kan forsikre forslagsstillerne om, at disse er en gruppe, der stilles store krav til såvel arbejdsmæssigt som menneskeligt, idet vi som kunder altid forventer at møde et veloplagt og venligt personale.

Med i dag mindst én hverdagsaften og mindst hveranden lørdag på arbejde oplever detailhandelen allerede i dag en meget begrænset interesse fra de unges side i et ansættelsesforhold, hvorfor jeg tror, det næsten vil blive umuligt at få kvalificerede unge til at gå ind i branchen med en udvidelse af de ubekvemme arbejdstider. Det vil så på lang sigt betyde, at erhvervet bliver mindre attraktivt og mindre respektabelt.

En kendsgerning er det også, at flertallet blandt de ansatte i detailhandelen er kvinder, og har de små børn, vil de få endnu større problemer med åbningstider i vuggestuer og børnehaver, end de allerede har i dag, hvor rigtig mange har oplevet besværlighederne og en meget ringe forståelse for at tage hensyn til, at man har en anden arbejdstid end flertallet på arbejdsmarkedet.

I den forbindelse kunne jeg tænke mig at spørge forslagsstillerne, hvordan de føler forbrugerne klarer de langt mere begrænsede åbningstider inden for de andre områder af servicesektoren. Jeg kan blot nævne offentlige kontorer, læger, tandlæger, advokater, revisorer og pengeinstitutter.

Jeg må afvise, at den nugældende lov om butikstid er årsag til, at vi i dag har færre butikker. Loven er bestemt ikke så tosset. Den tager stort set hensyn til alle tre parters interesse og til de almene krav, der med rimelighed kan stilles.

Fra konservativ side kan vi altså ikke støtte dette forslag, men vi vil nøje følge den rivende udvikling, som detailhandelen er inde i i disse år, og meget gerne støtte erhvervet, hvis det som følge heraf kommer med ønsker om ændringer i den nugældende lov.

Jens Peter Jensen (V):

Med den forrige sag på dagsordenen i erindring vil jeg gøre den bemærkning, at det radikale venstre med det foreliggende forslag har søsat en skude i et politisk meget besværligt farvand, og derfor kan der måske være brug for lods og bord. Derfor siger jeg videre: nu har vi hørt et par gode forbrugertaler,